

Mang nhạc vào thơ

Mang nhạc vào thơ

Những bài thơ được ph^o nhạc.

Xem thơ ch^o bi^{ết} đ^on thơ! Đ^oy là những bài thơ có giá trị, trường t^on mãi với thời gian. Mình xin làm một ch^o đ^o v^o những bài thơ tình hay, được yêu thích, đã đi vào âm nhạc.

Bao giờ đ^o 100 bài thơ trữ tình hay, thì làm một ebook!

Bài m^o đ^ou, xin chọn nhà thơ Yên Thao với bài thơ " Nhà tôi":

NHÀ TÔI

Tôi đứng bên này sông
Bên kia vùng địch đóng
Làng tôi đ^oy, xạm đen màu ti^{ết} động
Tre, cau bu^on tóc rũ ướt mưa sương
Màu trắng vôi l^om lộp m^oy khung tường
N^op đình xưa người h^oi,đau gì không?

*

Tôi là anh lính chi^on
Rời quê hương từ dạo máu khơi dòng
Buông tay gàu vui lại thu^o Bình Mông
Ghì n^oc súng nhớ ơ, ngày đ^oc th^ong
Chân chưa vết trên n^oo đường v^on d^om
Áo nào phai không sót chút màu xưa
Đêm hôm nay tôi tr^o v^o, lạnh lạnh
Sông sâu mừng l^op lánh sao l^ua thừa

*

Tôi có người vợ tr^o
Đẹp như thơ
Tu^oi ch^om đôi mươi cưới bu^oi d^ong c^o
Má tr^ong mịn thơm thơm mùa lúa chín
Ai ra đi mà không từng b^on r^on
Rời yêu thương nào đã m^oy ai vui

Em lặng bu^{ồn} nhìn với lúc chia phôi
Tôi mạnh bước mà nghe h^{ồn} nh^ẹ lệ.

*

Tôi còn người mẹ
Tóc đã ng^ả màu bông
Tu^{ổi} già non th^ơ k^h
Lưng gầy u^{ng} nặng ki^{ếp} long đong
N^g mưa từ bu^{ồn} tang ch^ơng
Tơ tằm rút mãi cho lòng héo hon
Ôi, xa r^{ời}, mẹ tôi
Lệ nhòa mi m^{ắt}
Mong con phương trời
Có từng chợt t^{ình} đêm với
Nghe giòn ti^{ếng} súng nhớ lời chia ly :
– Mẹ ơi, con mẹ tìm đi
Bao giờ h^{ết} giặc con v^ề mẹ vui.

*

Đêm hôm nay tôi tr^ở v^ề, lành lạnh
Sông sâu mừng , l^{ấp} lánh sao lưa thưa
^Đng qu^{ần} nâu đã vá m^{ụn} giang h^ồ
Ch^{ức} tay súng tôi mơ v^ề Nguy^{ên} Huệ
Làng tôi kia, bên trại thù quanh qu^ể
Trông im lìm như một n^{ăm} m^à ma
Có còn không, em h^{ỏi} ! mẹ tôi già !
Những người thân yêu khóc bu^{ồn} tôi xa ?
Tôi là anh lính chi^{ến}
Theo quân v^ề gi^{ới} phóng qu^ê hương
Mái đ^{ầu} xanh bụi vi^{ên} phương
Bước chân đ^{ất} đạp xiêu đ^{ến} lũy địch.

*

– Này, anh đ^{ang} chí
Người bạn pháo binh
Đã đ^{ến} giờ chưa nh^ẹ
Mà tôi nghe như trại giặc tan tành ?
Anh rót cho khéo nhé
K^{ho} lại nh^{úm} nhà tôi !
Nhà tôi ^ở cu^{ối} thôn Đ^{ội}

Có giàn Thiên lý, có người tôi thương.

Yên Thao- 1949

Bài thơ đã đc nhạc sĩ Anh Bằng phổ nhạc với tựa đề ” Chuyện giàn thiên lý”:

Chuyện giàn thiên lý

Tôi đứng bên này sông, bên kia vùng lúa khói.
Làng tôi đây bao năm dài chinh chiến,
Từng lũy tre muện phiến,
Tôi có người vợ ngoan.
Đẹp như trăng mười sáu, cưới rồi đành xa nhau.

Nhớ đôi môi nàng hiên, xinh xinh màu nắng.
Má nàng hồng, thơm mùi thơm lúa non.
Ai ra đi mà không từng bịn rịn.
Xa người yêu mà dẫu mấy ai vui.

Em nhìn theo mà bằng nước mắt chia phôi.
Tôi mạnh bước mà nghe hồn nhẽ lệ.
Nay anh lính chiến, người bạn pháo binh.
Mẹ tôi tóc sương từng đêm nghe đoạn pháo thật buồn.

Anh rót cho khéo nhé, khéo nhấm vào nhà tôi.
Nhà tôi ở cuối thôn Đoài
Có giàn thiên lý, có người tôi thương

Lá Diêu Bông cu Hoàng Cầm

“Váy Đình Bông buong chùng cửa võng
Chị thẹn thờ đi tìm
Đừng chiếu,
Cuống rạ.
Chị bỏ:
Đứa nào tìm được Lá Diêu Bông
Từ nay ta gọi là chồng.
Hai ngày em tìm thấy lá

Chị chau mày: Đâu phải Lá Diêu Bông.
Mùa đông sau em tìm thấy lá
Chị lẳng đờu,
Trông nằng vãng bên sông.
Ngày cưới chị
Em tìm thấy lá
Chị cười xoe chằm tròn kim.
Chị ba con
Em tìm thấy lá
Xoè tay phẩy mặt chị không nhìn.
Từ thuở ấy
Em chằm chằm lá
Đi đờu non cuội bở.
Gió quê vi vút gọi
Diêu bông hời ... ới Diêu Bông!”.

Sau này nhạc sỹ Nguyễn Tiến đã phách nhạc bài thơ này thành bài hát Chuyện tình lá diêu bông

Nhà thơ Xuân Quỳnh, nhà thơ tài năng, có nhiều bài thơ được yêu mến. Đáng điệu, tri âm, nhạc sỹ Phan Huỳnh Điểu phách nhạc hai bài thơ hay của Xuân Quỳnh.

Bài thơ “Thuyền và biển”

Em sẽ kể anh nghe
Chuyện con thuyền và biển:

“Từ ngày nào chong biển
Thuyền nghe lời biển khơi
Cánh hải âu, sóng biển
Đưa thuyền đi muôn nơi

Lòng thuyền nhiều khát vọng
Và tình biển bao la
Thuyền đi hoài không mỏi
Biển vẫn xa... còn xa

Những đêm trăng hiên từ

Biển như cô gái nhỏ
Thăm thì gửi tâm tư
Quanh mạn thuyền sóng vỗ

Cũng có khi vô cớ
Biển ào ạt xô thuyền
(Vì tình yêu muôn thuở
Có bao giờ đứng yên?)

Chẳng có thuyền mới hiều
Biển mênh mông nhường nào
Chẳng có biển mới biết
Thuyền đi đâu, về đâu

Những ngày không gặp nhau
Biển bạc đau thương nhớ
Những ngày không gặp nhau
Lòng thuyền đau – rạn vỡ

Nếu từ giả thuyền rồi
Biển chẳng còn sóng gió”

Nếu phải cách xa anh
Em chẳng còn bão tố

Bài hát ” Thuyền và biển” nhạc Phan Huỳnh Điểu

Chẳng có thuyền mới hiều biển mênh mông nhường nào
Chẳng có biển mới biết thuyền đi đâu về đâu
Những ngày không gặp nhau biển bạc đau thương nhớ
Những ngày không gặp nhau lòng thuyền đau rạn vỡ
Nếu từ giả thuyền rồi biển chẳng còn sóng vỗ
Nếu phải cách xa em anh chẳng còn bão tố
Nếu phải cách xa em anh chẳng còn bão tố
Những ngày không gặp nhau biển bạc đau thương nhớ
Những ngày không gặp nhau lòng thuyền đau rạn vỡ
Nếu từ giả thuyền rồi biển chẳng còn sóng vỗ
Nếu phải cách xa em anh chẳng còn bão tố
Nếu phải cách xa em anh chẳng còn bão tố.

Bài thơ “Thư tình cuối mùa thu”

Cuối trời mây trắng bay
Lá vàng thưa thớt quá
Phải chăng lá rụng rưng
Mùa thu đi cùng lá
Mùa thu ra biển cả
Theo dòng nước mệnh mang
Mùa thu vào hoa cúc
Chỉ còn anh và em

Chỉ còn anh và em
Là của mùa thu cũ
Chợt làn gió heo may
Thổi vờ xao động cỏ:
Lùi đi quên bóng lạ
Cỏ lật theo chiều mây
Đêm vờ sương ướt má
Hơi lạnh qua bàn tay

Tình ta như hàng cây
Đã qua mùa gió bão
Tình ta như dòng sông
Đã yên ngày thác lũ

Thời gian như là gió
Mùa đi cùng tháng năm
Tuổi theo mùa đi mãi
Chỉ còn anh và em

Chỉ còn anh và em
Cùng tình yêu ở lại...
– Kìa bao người yêu mới
Đi qua cùng heo may.

Bài hát “Thư tình cuối mùa thu”: nhạc Phan Huỳnh Điểu

Cuối trời mây trắng bay, lá vàng thưa thớt quá
Phải chăng lá rụng rưng, mùa thu đi cùng lá

Mùa thu ra biền cỏ, theo dòng nước mênh mông
Mùa thu vàng hoa cúc, chớ còn anh và em,
chớ còn anh và em, là cuối mùa thu cũ
Chớ còn anh và em...

Tình ta như hàng cây đã yên mùa bão gió
Tình ta như dòng sông đã yên ngày thác lũ
Thời gian như ngọn gió mùa đi cùng tháng năm
Tuổi theo mùa đi mãi, chớ còn anh và em
Chớ còn anh và em cùng tình yêu ở lại...

Kìa bao người yêu mới đi qua cùng heo may
Chớ còn anh và em cùng tình yêu ở lại
Chớ còn anh và em cùng tình yêu ở lại...

Hữu Loan, nhà thơ chưa bao giờ có tập thơ riêng được in. Nhưng ông vẫn là nhà thơ có nhiều tác phẩm được yêu mến. Bài thơ “Mẫu tím hoa sim” của ông đã được đông đảo bạn đọc biết đến và yêu quý. Bài thơ đã được rất nhiều nhạc sĩ phổ nhạc, có thể kể như các tác phẩm lấy lời trực tiếp như: Những đóa hoa sim, mẫu tím hoa sim, chuyện hoa sim, áo anh sút chớ đường tà... hoặc cảm hứng cho những bài hát lấy ý như: Chuyện người em gái hái sim... Có thể nói đây là một trong những bài thơ được phổ nhạc nhiều nhất.

Mẫu tím hoa sim

Nàng có ba người anh đi bộ đội
Những em nàng có em chưa biết nói
Khi tóc nàng xanh xanh.

Tôi là người chiến binh xa gia đình
Yêu nàng như tình yêu em gái,
Ngày hợp hôn nàng không đòi may áo cưới,
Tôi mặc đồ quân nhân
Đôi giày đinh bết bùn dơ hành quân,
Nàng cười xinh xinh
Bên anh chong đèn đọc báo.

Tôi □ đơn vị v□
Cưới nhau xong là đi!

Từ chi□n khu xa nhớ v□ ái ngại
L□y ch□ng đời chi□n chinh,
M□y người đi tr□ lại
Lỡ khi mình không v□
Thì thương người vợ chờ bé b□ng chi□u quê ...

Nhưng không ch□t người trai khói l□a
Mà ch□t người gái nh□ hậu phương
Tôi v□ không gặp nàng
Má tôi ng□i bên mộ con đ□y bóng t□i
Chi□c bình hoa ngày cưới
thành bình hương tàn lạnh vây quanh ...

Tóc nàng xanh xanh
Ng□n chưa đ□y búi
Em ơi!Giây phút cu□i
Không được nghe nhau nói,
Không được trông th□y nhau một l□n.

Ngày xưa nàng yêu hoa sim tím
áo nàng màu tím hoa sim
Ngày xưa đèn khuya bóng nh□
Nàng vá cho ch□ng t□m áo ngày xưa...

Một chi□u rừng mưa
Ba người anh từ chi□n trường Đông B□c,
Bi□t tin em gái m□t,
Trước tin em l□y ch□ng.

Gió thu v□ rờn rợn nước sông
Đưa em nh□ lớn lên
Ngõ ngàng nhìn □nh chị
Khi gió sớm thu v□,
C□ vàng chân mộ chí.

Chi□u hành quân qua những đ□i sim ...

Những đ̣i hoa sim dài trong chịu không ḥt
Màu tím hoa sim tím chịu hoang bịn biệt
Nhìn áo rách vai tôi hát trong màu hoa
Áo anh sút cḥ đường tà,
Vợ anh cḥt sớm mẹ già chưa khâu
1949

Bài hát đ̣c pḥ nhạc xúc động nḥt là c̣a Phạm Duy, tựa " Áo anh sút cḥ đường tà" Thái Thanh ca, nghe tuyệt hay!

Bài thơ "Thời hoa đ̣" đi vào lòng người qua những câu thơ hay, sâu ḷng. Nhà thơ Thanh Tùng đã đ̣ lại ḍu ̣n c̣a mình vào vũ trụ một cách như tḥ! Nhạc sĩ Nguyễn Đình Ḅng pḥ nhạc bài thơ này với cùng tên gọi và khịn pḥn cho bài thơ thêm vang xa. Ca sĩ Thái Ḅo ṛt thành công khi ca bài này, là bài thơ nhạc được yêu thích c̣a nhịu người.

Thời hoa đ̣

Dưới màu hoa như ḷa cháy khát khao
Anh ṇm tay em bước dọc con đường ṿng
Cḥ có tịng ve sôi cḥng cho trưa hè yên tĩnh
Cḥng chịu cho lòng ta yên
Anh ṃi mê ṿ một màu mây xa
Ṿ cánh bụm bay qua ô c̣a nḥ
Ṿ cái ṿ tḥn kỳ c̣a ngày xưa
Em hát một câu thơ cũ
Cái say mê một thời thịu nữ
Ṃi mùa hoa đ̣ ṿ
Hoa như mưa rơi rơi
Cánh ṃng manh tan tác đ̣ tươi
Như máu ứa một thời trai tṛ
Hoa như mưa rơi rơi
Như tháng ngày xưa ta đại khờ
Ta nhìn sâu vào ṃt nhau
Mà tḥy lòng đau xót
Trong câu thơ c̣a em
Anh không có mặt

Câu thơ hát v□ một thời yêu đương tha thi□t
Anh đâu bu□n mà ch□ ti□c
Em không đi h□t những ngày đ□m say
Hoa cứ rơi □n ào như tu□i tr□
Không cho ai có th□ lạnh tanh
Hoa đặt vào lòng chúng ta một vệt đ□
Như v□t xước c□a trái tim
Sau bài hát r□i em lặng im
Cái lặng im rục màu hoa đ□
Anh bi□t mình vô nghĩa đi bên em
Sau bài hát r□i em như th□
Em c□a thời hoa đ□ ngày xưa
Sau bài hát r□i anh cũng th□
Anh c□a thời trai tr□ ngày xưa.

Thơ c□a một họa sĩ thì hi□n nhiên nó ph□i có một hình tượng, hình tượng đó ph□i độc đáo. Đáp ứng đc đi□u kiện đó, nó tr□ thành bài thơ có giá trị trường t□n cùng thời gian. Đó chính là bài thơ " Cuối cùng cho một tình yêu" c□a họa sĩ Trịnh Cung. Bài thơ đã đc nhạc sĩ Trịnh Công Sơn ph□ nhạc cùng tựa đ□.

Cu□i cùng cho một tình yêu

Ừ thôi em v□
Chi□u mưa giông tới
Bây giờ anh vui
Hai bàn tay đối
Bây giờ anh vui
Hai bàn chân m□i
Thời gian nơi đây
Bây giờ anh vui
Một linh hồn r□i
Tình yêu xứ này
Một l□n yêu thương
Một đời bão n□i
Giã từ, giã từ

Chiều mưa giông tới
Em ơi em ơi
Sầu thôi xuống đây
Làm sao em nhớ
Mưa ngoài sông bay
Lời ca anh nhớ
Nơi lòng anh đây.

Nàng bao giờ cũng 12 tuổi hai mươi, yêu anh hào hiệp...

Thật cảm động và cao thượng. Bài thơ “Không đâu” của nhà thơ Quang Dũng chính là như vậy! Bài thơ đã được ba nhạc sĩ như Phạm Trọng Cầu, Khúc Dương, Việt Dzũng phổ thành nhạc có tựa đề “Em mãi là hai mươi tuổi”.

Mình rất yêu thích bài thơ này, coi nó như là một trong những đỉnh cao của thơ tình, cũng như đạo làm người.

Bài thơ: Không đâu

Em mãi là hai mươi tuổi
Ta mãi là mùa xanh xưa
Những cây ổi thơm ngày ổi
Và vầng hoa ngâu mưa thu
Tóc anh đã thành mây trắng
Một em đáng thời gian qua

Ngày nay ngày nay
Chuyện đẹp qua đi
Thời gian gập ruồi
Còn lại chúng ta
Em mãi là hai mươi tuổi
Ta mãi là mùa xanh xưa
Giữ trọn tình người cho đẹp

Ơi! Con đường xưa
Những mùa trút lá
Cành bàng mơn côi
Cũng cũ rêu phong

Ý đợi người

Ơi! Con đường xưa
Men vườn □i thơm
Em tu□i hai mươi
Yêu anh hào hiệp

B□ em anh đi
Đường hai mươi năm
Dài bao chia ly
Có những vợ ch□ng

Không là trăm năm
Mà tình thương yêu

Sông ơi! Dài sao
Rộng ơi! Bi□n c□
Thôi em nước m□t
Đừng rơi lã ch□!

Em mãi là hai mươi tu□i
Ta mãi là mùa xanh xưa
Giữ trọn tình người cho đẹp.

“Thương nhớ ơ hờ... thương nhớ ai. Sông xa từng lớp lớp mưa dài,
m□t em... ơi m□t em xưa có s□u cô quạnh. Khi chớm thu v□, khi
chớm thu v□ một sớm mai...”

Đó là những lời ca tuyệt hay trong bài hát “Đôi m□t người Sơn
Tây” c□a nhạc sĩ Phạm Đình Chương ph□ nhạc. Bài hát này đã
được vi□t dựa trên hai bài thơ “Đôi bờ” và “Đôi m□t người Sơn
Tây” c□a nhà thơ Quang Dũng. Hãy thử□ng thức hai bài thơ tuyệt
ph□m này, cùng câu chuyện tình tuyệt đẹp c□a nó.

Bài thơ: Đôi bờ

Thương nhớ ơ hờ, thương nhớ ai ?
Sông xa từng lớp lớp mưa dài
M□t kia em có s□u cô quạnh
Khi chớm heo v□ một sớm mai ?

Rét mướt mùa sau chừng sấp ngửa
Kính thành em có nhớ bên tề ?
Giăng giăng mưa bụi quanh phòng tuyế
Hiu hắt chiếu sông lạnh bẽn tề.

Khói thuở xanh dòng khơi lị xưa
Đêm đêm sông Đáy lạnh đôi bờ
Thoáng hiện em vờ trong đáy cốc
Nói cười như chuyện một đêm mơ

Xa quá rồi em người mị ng
Đôi bờ đứt nước nhớ thương nhau
Em đi áo mùng bông hờn tề
Dòng lệ thơ ngây có dạt dào ?

Bài thơ: Đôi mắt người Sơn Tây

Em về thành Sơn chạy giặc vờ
Tôi từ chinh chiến cũng ra đi
Cách biệt bao ngày quê Bút Bạt
Chiếu xanh không thấy bóng Ba Vì.

Vùng trán em vương trời quê hương
Mắt em dịu dịu buồn Tây Phương
Tôi nhớ xứ Đoài mây trắng lờ mờ
Em có bao giờ em nhớ thương ?

Mẹ tôi, em có gặp đâu không
Bao xác già nua ngập cánh đờng,
Tôi cũng có một thằng con bé dại
Bao nhiêu rồi xác trôi trôi sông!

Từ độ thu về hoang bóng giặc
Điêu tàn ôi lại nơi điêu tàn!
Đứt đá ong khô nhieu ngấn lệ
Em đã bao ngày lệ chứa chan ?

Đôi mắt người Sơn Tây
Ướt chiếu lư lợc lạc

Buồn vì xứ khôn khuây

Cho nhẹ lòng nhớ thương

Em mơ cùng ta nhé

Bóng ngày mai quê hương

Đường hoa khô ráo lệ.

Bao giờ trở lại đòng Bương Cồn

Lên núi Sài Sơn ngắm lúa vàng

Sông Đáy chậm nguồn quanh Phụng Quỳ

Sáo diều khuya khoát thổi đêm trăng.

Bao giờ tôi gặp em lần nữa

Ngày ấy thanh bình chợ quê hoa

Đã hết sức mưu chinh chiến cũ

Còn có bao giờ em nhớ ta?

Bài thơ này có rất nhiều dị bản do chính tác giả sửa trong các bản in khác nhau. lúc nào rồi mình bổ sung các dị bản ấy! bản Hoàng Oanh ngâm có vẻ ổn nhất.

Về cuối đời, nhạc sĩ Phạm Duy đã phổ nhạc lại bài thơ " Tây Tiễn" của thi nhân Quang Dũng. Nói phổ nhạc lại, vì theo nhạc sĩ cho biết, bản thơ đầu tiên đã bị thất lạc nhà thơ kể trước.

Cùng với bài thơ "Đôi mắt người Sơn Tây", bài thơ Tây Tiễn được rất nhiều người biết đến.

Bài thơ: Tây Tiễn

Sông Mã xa rồi Tây Tiễn ơi

Nhớ vùng núi nhớ chơi vơi

Sài Khao sương lấp đoàn quân mỏi

Mường Lát hoa về trong đêm hơi

Độc lên khúc khuỷu dốc thăm thẳm

Heo hút càn mây súng ngửi trời
Ngàn thước lên cao ngàn thước xuống
Nhà ai Pha Luông mưa xa khơi
Anh bạn dãi dẫu không bước nữa
Gục lên súng mũ bỏ quên đời
Chiều chiều oai linh thác gầm thét
Đêm đêm Mường Hịch cọp trêu người
Nhớ ôi Tây Tiệp cơm lên khói
Mai Châu mùa em thơm nếp xôi
Doanh trại bừng lên hội đuốc hoa
Kìa em xiêm áo tự bao giờ
Khèn lên man điệu nàng e ấp
Nhạc về Viên Chăn xây hồn thơ
Người đi Châu Mộc chiều sương ấy
Có thấy hồn lau nẻo bến bờ
Có nhớ dáng người trên độc mộc
Trôi dòng nước lũ hoa đong đưa
Tây Tiệp đoàn binh không mọc tóc
Quân xanh màu lá dữ oai hùm
Mặt trời gọi mộng qua biên giới
Đêm mơ Hà Nội dáng kiều thơm
Rải rác biên cương mũ viễn xứ

Chiều trường đi chong tiệc đời xanh

Áo bào thay chiếu anh về đất

Sông Mã gầm lên khúc độc hành

Tây Tiễn người đi không hẹn ước

Đường lên thăm thẳm một chia phôi

Ai lên Tây Tiễn mùa xuân này

Hồn về Sầm Nứa chong về xuôi

Đi vào thơ, rồi từ thơ đi vào nhạc. Nghệ danh “Phố núi” kể từ đó đã xây dựng cho mình một tên tuổi lừng lẫy trong thi ca và ngoài đời thực, nơi này là Pleiku! Vũ Hữu Định nổi danh với bài thơ “ Còn chút gì để nhớ”, Phạm Duy chép cánh cho bài thơ bằng cách thêm vào những dòng nhạc, thành bài hát cùng tên.

Bài thơ: Còn chút gì để nhớ

Phố núi cao phố núi đầy sương

Phố núi cây xanh trời thấp thật buồn

Anh khách lạ đi lên đi xuống

May mà có em đời còn dịu thương

Phố núi cao phố núi trời gần

Phố xá không xa nên phố tình thân

Đi dăm phút đã về chốn cũ

Một buổi chiều nào lòng bình bằng khuâng

Em Pleiku má để môi hồng

Này đây buổi chiều quanh năm mùa đông

Nên mắt em ướt và tóc em ướt

Da em mềm như mây chiều trong

Xin cảm ơn thành phố có em

Xin cảm ơn một mái tóc mềm

Mai xa lúc bên đời biên giới

Còn một chút gì đó nhớ đó quên.

Có điều gì đó nhẹ nhàng, êm dịu, đi vào lòng người mãi mãi không bao giờ quên. Đó chính là bài thơ “Hương thơm” của nhà thơ Phan Thị Thanh Nhàn. Mọi tình đều đã thành tượng đài bất tử của tình yêu, không nói nhưng mãi mãi đi theo. Nhạc sĩ Vũ Hoàng đã phổ nhạc bài thơ này với bài hát cùng tên gọi.

Bài thơ: Hương thơm

Của số hai nhà cuối phố
Không hiểu vì sao không khép bao giờ.
Đôi bạn ngày xưa học cùng một lớp
Cây bưởi sau nhà ngan ngát hương đưa.

Giữa một chùm hoa sau chiếc khăn tay,
Cô gái ngập ngừng sang nhà hàng xóm,
Bên ấy có người ngày mai ra trận

Họ ngại im không biết nói năng chi
Một chợt tìm nhau rồi lại quay đi,
Nào ai đã một lần dám nói ?

Hoa bưởi thơm cho lòng bưởi rồi
Anh không dám xin,
Cô gái chững dám trao
Chị mùi hương đậm ấm thanh tao
Không đâu được cứ bay dịu nhẹ.

Cô gái như chùm hoa lặng lẽ
Nhờ hương thơm nói hộ tình yêu.

(Anh vô tình anh chững biết đi
Tôi đã đến với anh rồi đấy...)

Rồi theo từng hơi thở của anh
Hương thơm ấy thấm sâu vào lòng ngực
Anh lên đường
Hương thơm sẽ theo đi khắp

Họ chia tay
Vẫn chững nói đi đâu gì
Mà hương thơm mãi bước người đi.

Trong tim ai cũng có một quê hương, là nơi êm đềm nơi nấu cơm tâm hồn. Là nơi ý thức của tâm linh, gọi tâm lòng nó đó dù có đi muôn nơi. Bài thơ “Quê hương- Bài học đầu cho em” của Đoàn Trung Quân đã nói lên tâm hồn của nhiều người, nhiều thế hệ về quê hương. Bài thơ được nhạc sĩ Giáp Văn Thạch phổ nhạc có tựa đề là Quê hương.

Bài thơ Quê Hương – Bài Học Đầu Cho em

Quê hương là gì hỡi mẹ
Mà cô giáo dạy phải yêu
Quê hương là gì hỡi mẹ
Ai đi xa cũng nhớ nhiều
Quê hương là chùm khế ngọt
Cho con trèo hái mỗi ngày
Quê hương là đường đi học
Con vẽ rợp bướm vàng bay

Quê hương là con diều biếc
Tuổi thơ con thả trên đồng
Quê hương là con đò nhỏ
Êm đềm khua nước ven sông

Quê hương là cầu tre nhỏ
Mẹ vẽ nón lá nghiêng che
Là hương hoa đồng cỏ nội
Bay trong gió ngát đêm hè.

Quê hương là vòng tay mẹ
Con nằm ngủ giữa đêm mưa
Quê hương là đêm trăng tỏ
Hoa cau rụng trắng ngoài thềm

Quê hương là vàng hoa bí
Là hồng tím giậu măng tươi

Là đôi đôi bờ dâm bụt
Màu hoa sen trắng tinh khôi

Quê hương mỗi người chỉ một
Như là chỉ một mẹ thôi
Quê hương có ai không nhớ...

Ai chỉ có một thuở học trò, ai cũng có những cánh hoa phượng
bay, ai cũng...

Nhà thơ Đỗ Trung Quân với bài thơ " Chút tình đâu" cùng đi vào
lòng người như thơ Tây. Bài thơ được nhạc sĩ Vũ Hoàng phổ nhạc
có tựa đề "Phượng hồng".

Bài thơ: Chút tình đâu

Những chiếc ghế xe chỉ đầy hoa phượng
Em chỉ mùa hè của tôi đi đâu?
Chùm phượng vĩ em cầm là tuổi tôi mười tám
Thuở chúng ai hay thắm lặng – mãi tình đâu

Mãi tình đâu của tôi có gì?
Chỉ một cơn mưa bay bay ngoài cửa lớp
Là áo người trong chiếc ghế ngủ mê
Là bài thơ cứ còn hoài trong cặp
Giữa giờ chơi mang đến lại mang về

Mãi tình đâu của tôi là anh chàng tội nghiệp
Mùa hạ leo cô trường khỉ nài nhớ lên cây
Người con gái mùa sao biết có còn gặp lại
Ngày khai trường áo lụa gió thu bay...

Mãi tình đâu của tôi có gì?
Chỉ một cây đàn nhỏ
Rất vui nhờ bài hát nói giùm
Ai cũng hiểu – chỉ một người không hiểu
Nên có một gã khờ ngóng nghịu mãi...thành câm
Những chiếc ghế xe trưa nay chỉ đầy hoa phượng
Em hái mùa hè trên cây
Chỉ kỷ niệm về nhà

Em ch□ mùa hè đi qua, còn tôi đứng lại
Nhớ ng□n người tà áo lụa nào xa.

Nhà thơ Kiên Giang có bài thơ “Hoa tr□ng thôi cài trên áo tím”, là câu chuyện tình giang d□. Tại ai? tại vì ...
Những h□i ức đẹp để c□a ngày xưa.

Hoa tr□ng thôi cài trên áo tím

Lâu quá không v□ thăm xóm đạo
Từ ngày binh l□a xoá không gian
Khói bom che l□p chân trời cũ
Che c□ người thương, nóc giáo đường

Mười năm trước em còn đi học
Áo tím đi□m tô đời nữ sinh
Hoa tr□ng cài duyên trên áo tím
Em là cô gái tu□i băng trinh

Trường anh ngó mặt giáo đường
Gác chuông thương nhớ l□u chuông
U bu□n thay! chuông nhạc đạo
Rộn rã thay! chuông nhà trường

L□n lửa anh ghi□n nghe ti□ng chuông
Làm thơ s□u mộng dệt tình thương
Đ□ nghe khe khẽ lời em nguyện
Thơ th□n chờ em trước thánh đường

M□i l□n tan l□ chuông ngừng đ□
Hai bóng cùng đi một l□i v□
E lệ, em c□u kinh nho nh□
Thẹn thu□ng, anh đứng lại không đi

Sau mười năm l□, anh thôi học
Nức n□ chuông trường bu□i biệt ly

Rộn rã từng hồi chuông xóm đạo
Tiếng nàng áo tím bước vu qui

Anh nhìn áo cưới mà anh ngỡ
Chiếc áo tang liệm khi tuyệt tình
– Hoa trắng thôi cài trên áo tím
Thôi còn đâu nữa tuổi bằng trinh

Em lên xe cưới về quê chông
Dù cách đồ ngang cách mấy sông
Anh vẫn yêu em người áo tím
Nên tình thơ vẫn kín trong lòng

Từ lúc giặc ruồng vô xóm đạo
Anh làm chiến sĩ giữ quê hương
Giữ màu áo tím, người yêu cũ
Giữ cội lưu chuông, nóc giáo đường

Mặc dù em chông còn xem lạ
Giáo đường u tịch chốn xưa
Anh vẫn giữ lưu chuông gác thánh
Nghe chuông truy niệm mỗi tình thơ

Màu gạch nhà thờ còn đỏ thắm
Như tình nồng thắm thuở ban đầu
Nhưng rồi sau chuyện vu qui rồi
Áo tím nàng thơ đã nhạt màu

Ba năm sau chiếc xe hoa cũ
Chiếc áo tím vẫn trong áo quan
Chuông đạo ngân vang hồi vĩnh biệt
Khi anh ngói kết vòng hoa tang

Anh kết vòng hoa màu trắng lạnh
Từng cài trên áo tím ngày thơ
Hôm nay vẫn đoá hoa màu trắng

Anh kút tình tang gởi xuống mộ

Lâu quá không vớ thăm xóm đạo
Không còn đứng nép ở lầu chuông
Những khi chuông đổ anh liên tưởng
Người cũ cũu kinh giữa giáo đường

“Lạy Chúa! con là người ngoại đạo
Nhưng tin có Chúa ngự trên trời
Trong lòng con, giữa màu hoa trăng
Cứu rỗi linh hồn con, Chúa ơi!”
14-11-1957

Sau một năm, tác giả đã sửa lại bài thơ này, ngỡ như là bài thơ hoàn toàn mới. theo mình không hay bằng bài thơ nguyên gốc.

bài thơ sửa lại năm 1958:

Lâu quá không vớ thăm xóm đạo
Từ ngày binh lửa cháy quê hương
Khói bom che lấp chân trời cũ
Che cả người thương nóc giáo đường

Mười năm trước em còn đi học
Áo tím điểm tô đời nữ sinh
Hoa trăng cài duyên trên áo tím
Em còn nguyên vẹn tuổi băng trinh

Quen biết nhau qua tình lân xóm
Cổng trường đợi diện ngó lầu chuông
Mỗi lần chúa nhật em xem lễ
Anh học bài ôn trước cổng trường

Thuở ấy anh hiên và nhát quá
Nép mình bên gác thánh lầu chuông
Đợi nghe khe khẽ lời em nguyện
Thơ thẩn chờ em trước thánh đường

Mỗi lần tan lễ, chuông ngừng đổ

Hai bóng cùng đi một lối v
E lệ em cu kinh nho nh
Thẹn thùng, anh đứng lại không đi

Sau mười năm lẽ anh thôi học
Nức nu chuông trường bui biệt ly
Rộn rã từng hi, chuông xóm đạo
Khi nàng áo tím bước vu quy

Anh nhìn áo cưới mà anh ngỡ
Chic áo tang liệm kín khi su!
Hoa trung thôi cài trên áo tím
Giữ làm chi kỷ vật ban đu!

Em lên xe cưới vu quê chung
Dù cách đò ngang cách my sông
Vn nhớ bóng vang thời áo tím
Nên tình thơ u kín trong lòng

Từ lúc giặc ruung vô xóm đạo
Anh làm chin sĩ giữ quê hương
Giữ màu áo tím, cành hoa trung
Giữ cu trường xưa, nóc giáo đường

Giặc chim luu chuông xây u súng
Súng gm rung đu gạch nhà thờ
Anh đem gạch nát, xây tường lung
Chim lại luu chuông, git kẻ thù

Nhưng ri người bạn đung song y
Đã cht hiên ngang dưới bóng cờ
Chuông đu ban chiu, hi vĩnh biệt
Tin anh ra khi cung nhà thờ

Hoa trung thôi cài trên áo tím
Mà cài trên np áo quan tài
Đim tô công trận bằng hoa trung
Hoa tui học trò, mờ thm tươi

Xe tang đã khuất nẻo đời
Chuông nhà thờ khóc đưa người ngàn thu
Từ đây tóc rũ khăn xô
Em cài hoa trăng lên mái người xưa.
28/ 5/ 58.

Bài thơ được rất nhiều nhạc sĩ phổ nhạc, nó mang các tựa như: Hoa trăng thôi cài trên áo tím, Hỡi chuông xóm đạo, Chuyện tình hoa trăng... hoặc phổ nhạc lấy ý từ bài thơ như: Người em xóm đạo...

nhà thơ Hữu Thỉnh với tác phẩm “Thơ viết ở biển” mang đến một sự đợi chờ lãng mạn. Nhạc sĩ Phú Quang đã phổ nhạc bài thơ này với tên gọi “ Biển, nhớ và em”.

Thơ Viết Ở Biển

Anh xa em
Trăng cũng lặn
Mặt trời cũng lặn
Biển vẫy cây mình dài rộng thênh
Vòng cánh buồm một chút đã cô đơn
Gió không phải là roi mà đá núi phải mòn
Em không phải là chiêu mà nhuộm anh đen tím
Sóng chẳng đi đến đâu nếu không đưa em đến
Vì sóng đã làm anh
Nghiêng ngả
Vì em...

Cô lái đò, hình ảnh quen thuộc của làng quê ngày xưa. Nhà thơ của Quê, Nguyễn Bính có bài thơ “ Cô lái đò” rất hay, khắc họa một cuộc tình duyên cái thời xa xưa ấy... Nhạc sĩ Nguyễn Đình Phúc đã phổ nhạc bài thơ này với cùng tên gọi.

Cô lái đò

Xuân đã đem mong nhớ trở về
Lòng cô gái ở bên sông kia

Cô hỡi tưởng lại ba xuân trước
Trên bển cùng ai đã nặng th

Nhưng rồi người khách tình quân y
Đi biệt không v với bển sông
Đã m y l n xuân trôi ch y mãi
M y l n cô gái m i mơn trông

Xuân này đ n nữa đã ba xuân
Đ m l a tình duyên t t nguội d n
Ch ng lẽ ôm lòng chờ đợi mãi
Cô đành l i ước với tình quân

B thuy n, b b n, b dòng sông
Cô lái đò kia đi l y ch ng
V ng bóng cô em từ dạo y
Đ bu n cho những khách sang sông.

Xuân s p đ n rồi, hãy đọc lại bài thơ “Gái xuân” c a Nguy n
Bính và cùng c m nhận xuân từ cái thu xa xưa y. Bài thơ đã
được người tài hoa tay ngang- Từ Vũ ph nhạc với cùng tên gọi
Gái xuân.

Bài thơ Gái xuân

Em như cô gái hãy còn xuân,
Trong tr ng thân chưa l m bụi tr n,
Xuân đ n, hoa mơ, hoa mận n .
Gái xuân giữ lụa trên sông Vân.

Lòng xuân lơ đãng, má xuân h ng.
Cô gái xuân mơ chuyện vợ ch ng,
Đôi tám xuân đi trên mái tóc.
Đêm xuân cô ng có bu n không?

Khi ph nhạc, b i vì bài thơ ng n quá, Từ Vũ đã mạn phép tác
gi thêm vào một kh 3 câu thơ, nghe r t Nguy n Bính!
Xuân đi. Xuân đ n hãy còn xuân
Cô gái trông xuân đ n bao l n

Xuân đến hoa mai hoa mận nở
“Gái xuân giữ lụa trên sông Vân”

Mùa xuân, một trong những bài hát mang không khí xuân đến suốt 12 tháng trong năm, bắt nguồn từ bài thơ này. Đó chính là bài thơ “Mùa chim én bay” của nhà thơ, nhạc sĩ Diệp Minh Tuấn. Người phổ nhạc cho bài thơ, trở thành bài hát có cùng tựa đề là nhạc sĩ Hoàng Hiệp. Bài thơ hay, nên bài hát này bất kỳ ai hát, hay chính bạn hát, đều rất hay!

Bài thơ Mùa chim én bay

Khi gió đang thơm ngát
Hương lúa chín ngọt ngào
Rợp trời chim én liệng
Cho lòng anh nôn nao

Tiếng chim vườn xôn xao
Sắc hoa vàng ngây ngất
Nắng trời đường thơm mật
Nên bóng vàng long lanh

Cây nây đầy chồi xanh
Nhiều như niềm khát vọng
Mây trắng bay yên lành
Đẹp như điệu mơ mộng

Em chợt đến bên anh
Dịu dàng như cơn gió
Và lòng anh đã ngất
Cho tình em mơn man

Em là cánh én mừng
Chao xuống giữa đời anh
Cho lòng anh xao động
Thành mùa xuân ngọt ngào

Én về én lại xa
Mùa xuân không về lại

Bên anh em gòn mãi
Nên đời vòn xuân trào

Ngày xuân, đi chùa lễ Phật cầu an. Cầu thiến rộng mở, này duyên hữu duyên...

Ngày xưa có một đoạn tình duyên đi vào truyền thuyết, ấy là chuyện chàng Từ Thức lên tiên, cởi chiếc áo quan, đỡ giùm cho nàng Giáng Tiên cảnh hoa bị gầy...

Ngày xưa có chàng thi sĩ ở cõi thiến, tên chàng là Phạm Thiên Thư, viết nên bài thơ thiến đời, "Động hoa vàng". Bài thơ đã được nhạc sĩ Phạm Duy chọn lọc và đưa vào lại cõi trần gian với tựa đề "Đưa em tìm động hoa vàng".

Bài thơ Động hoa vàng

1

Mười con nhận trọng vò tha
Như Lai thường trụ trên tà áo xuân
Vai nghiêng nghiêng suối tơ huyền
Đôi gò đào nở trên miền tuyết thơm

2

Xe lên bụi quán hoa đường
Qua sương trọng đậm phở phờng úa thu
Tiếng chim ướt sũng hai mùa
Hạt rơi thêm lạnh hững hờ mây qua

3

Đỏ buồn đỏ giốc mù sa
Âm nao lắng đặng tơ ngà sương bay
Người vào sao nở trên tay
Với hài đóm nguyệt thêm dài gót mơ

4

Con khuyên nó hót trên bờ
Em thay áo tím thờ ở giang đòu
Tùng xưa có kẻ trên lầu
Ngày xuân gieo nhẹ trái cầu gấm hoa

5

Tóc dài cu^{ời} nội mây xa
Vàng con bướm nhụy l^{ên} tà huy bay
Dùng dằng tay lại c^{ầm} tay
Trao nhau khăn lụa nhớ ngày s^{au} đưa

6

Từ chim thu^ở núi xa xưa
V^à đây rớt lại hạt mơ cu^{ời} rừng
Từ em khép nép hài xanh
V^à qua đục n^h h^{ơn} anh đoá s^{au}

7

Ừ thì mình ngại mưa mau
Cũng đưa anh đ^{ến} bên c^{ầu} nước xuôi
Sông này ch^{ảy} một dòng trôi
Mây đ^u sông th^{ăm} tóc người cu^{ời} sông

8

Ngày xưa em ch^{ưa} theo ch^{àng}
Mùa xuân em mặc áo h^{ồng} đào rơi
Mùa thu áo bi^{ếc} da trời
Sang đông em lại đ^{ội} dờn áo hoa

9

Đường v^à hái nụ mù sa
Đưa theo dài một nương cà tím trôi
Thôi thì em ch^{àng} yêu tôi
Leo lên cành bu^{ởi} nhớ người rung rung

10

Sao em bước nh^ẹ ngập ngừng
Bên c^{ầu} sương rụng m^{ây} từng mai mơ
Đêm v^à th^{ấp} n^h làm thơ
Ti^{ếng} chân còn vọng n^hà tờ thơ tôi

11

Đôi uyên ương tr^ởng bay r^{ời}
Ti^{ếng} nghe tha thi^{ết} bên trời chớm đông

Nửa đêm đắp mành chẵn hòng
Lại nghe hoa lạnh ngoài đòng thiết tha

12

Con chim chót dưới cội hoa
Tiếng kêu rưng giữa giang hà xanh xao
Mai anh chót dưới cội đào
Khóc anh xin nhậ lệ vào thiên thu

13

Tường thành cũ phiến bia xưa
Hồn dâu biền gọi trong cờ lau bay
Chiêu xanh vòng ngọc trao tay
Tặng nhau khăn lụa cuối ngày rắng pha

14

Đêm dài ươm ngát nhụy hoa
Chim kêu cựa mộ trắng tà gỗ bia
Em ơi rớt tóc mây vờ
Nhìn trăng nở đờ lời thề gió bay

15

Đội nhau tàn cuộc hoa này
Đành như cánh bướm đờ tây hững hờ
Tìm trang lệ ỏ hàng thơ
Chữ xưa quên dục bây giờ chim di

16

Mây xưa cũng bẻ non vờ
Em xưa cũng giã câu thề đó đây
Nhớ đành biết mảy tằm tay
Lông chim biền bực hoa gầy bãi đông

17

Đội ai trắng rồi hoa buồn
Vòng em từ thu theo buồm gió xuôi
Chiêu chiêu mả cồng mây trôi
Chênh vênh núi biếc mịt ngời sao hôm

18

Thì thôi phôi bụi xe hồng
Hỏi ngăn ngắt đục đôi dòng nhận bay
Đưa nhau đũa rượu hoa này
Mai đi đã hạc thành ngoài cuống ngâm

19

Xuống non nhớ suối hoa rừng
Vào non nhớ kẻ lưng chừng phôi mây
Vội thành nhớ cánh chim bay
Xa thành thương vốc em gầy rạc hoa

20

Hạc xưa vội khép cánh tà
Tiếng rơi thành hạt mưa sa tẩn ngẩn
Em vội hong tóc mùa xuân
Trăng trộm hương tã dưới chân một vành

21

Em nằm ngó cội thu xanh
Môi ươm đào lý một nhành đôi mươi
Vội em vàng phôi mây trời
Tay đơm nụ hạ hoa đời gót xuân

22

Thì thôi tóc gầy phù vân
Thì thôi lệ gầy còn ngẩn dáng sương
Thì thôi mù phôi xe đường
Thôi thì thôi nhé đoạn trường thì thôi

23

Gầy em vốc cội mây đời
Tay em mai nỡ chân trời tuyết pha
Ngày dài ngựa soái cặm ca
Trán cao ngẩn nã trắng tà ngậm sương

24

Xe lăn bánh nhôi bụi hường
Lao xao vó rệu trên đường phôi mây

Mưa giăng ráng đ□ hao g□y
Đôi con ngựa bạch ném dài tuy□t sa

25

Chim nào hát giữa thôn hoa
Tay nào hong giữa chi□u tà tóc bay
Lụa nào phơi n□ng sông tây
Áo xuân hạ nọ xanh hoài thu đông

26

Con chim mùa nọ chưa ch□ng
Cũng bay rời rã trong dòng xuân thu
Từ em giặt áo đông tơ
Nay nghe lòng su□i hững hờ còn ngâm

27

Thuy□n ai buông lái đêm rằm
Sông thu ngân tho□ng chuông trắng rì rào
C□a sương nhẹ m□ âm vào
Lay nghiêng b□u nậm rượu đào tr□m ca

28

Lên non cu□c s□i tr□ng hoa
Xuôi thuy□n lá trúc la đà câu sương
Vớt con cá nh□ lòng dòng
M□i vui lại th□ xu□ng dòng su□i tơ

29

Vào non soi nguyệt t□m rùa
Đọc trên mai nh□ xanh tờ lạc thư
Th□ rùa lại đứng ưu tư
Mu□n qua hang động s□ng như nguyệt rùa

30

Em nghiêng nón hạ c□u mưa
Sông ngâm mây tr□ng nước chưa bu□n v□
Hoa s□u c□ cũng s□u chia
Lơ thơ xanh tụ đ□m đìa vàng pha

31

Đọt nam có lão tròng hoa
Mùa hoàng cúc nỏ ướp trà uông đông
Lại đem bầu ngọc ra tròng
Bầu khô cọt nậm rượu hòng uông xuân

32

Người vui ngựa chợ xe thành
Ta leo cẩu trúc bên ghềnh thác rơi
Theo chân chim gặp mây trời
Lại qua khói động hời người tu non

33

Bông hoa tròng rụng bên đường
Cánh thơm thông điệp vô thường tuyết băng
Con ong nhỏ mới ra giàng
Cũng nghiêng đôi cánh nhụy vàng rụng rơi

34

Mùa xuân bầu vào suối chơi
Nghe chim hát núi gọi trời xuông hoa
Múc bình nước mát vớt qua
Ghé thôn mai nọ hời trà mạn xưa

35

Chim từ bầu động hoa thừa
Người từ tóc biếc đôi bờ hạ đông
Lên non kiếm hạt tơ hòng
Đập ra chột thây đôi dòng hạc bay

36

Người vớt đĩnh núi sương tây
Ta riêng nằm lại đợi ngày mướt hoa
Bến nam có phở giang hà
Nghiêng nghiêng nậm ngọc dĩnh tà huy say

37

Tình cờ anh gặp nàng đây
Chênh chênh gót nguyệt vóc gầy liễu dương

Qua sông có k^h ch^ot bu^on
Ngó hoa vàng rụng bên đường ch^om thu

38

M^ot mai em nhớ bao giờ
Bãi dâu vẫn mộ cho dù s^oc không
Chân chim nào đậu bên c^on
Ngựa xuôi có k^h lại bu^on d^ou chim

39

Đ^oi người cuộc mộng thâu đêm
Sông Ngân tr^o lệ dài thêm dòng nh^oa
Anh nằm g^oi c^o chờ hoa
Áo em bạch hạc la đà thái hư

40

Em từ r^oa mặt chân như
Nghiêng soi hạt nước mời hư không v^o
Thâu hương hiện kính b^o đ^o
Ph^on son chìm l^ong hạt mê luân h^oi

41

Ta v^o r^u áo mây trôi
G^oi trăng đánh gi^oc bên đ^oi dạ lan
Răng xưa có g^o từ quan
Lên non tìm động hoa vàng ng^o say

42

Ngựa xưa qua ^oi sương này
Còn nghe nhận lạc kêu hoài bãi sông
Nước xuôi gờn gợn mây h^ong
Ti^ong ca lạnh th^ou hoàng hôn giục đ^o

43

Hoa đào tư^ong bóng đào xưa
Thuy^on sang b^on n^o dòng mờ khói v^oi
Hoa dương vàng nhạt s^ou người
Ta v^o u^ong nước sông khuây kh^oa lòng

44

Đưa nhau đũa chén rượu hừng
Mai sau em có theo chông đất xa
Qua đò gỗ nhịp chèo ca
Nước xuôi làm rượu quan hà chuốc say

45

Khăn trắng từ độ trao tay
Nào tan cát bụi nào mài nghiên sương
Mặt mai lòng có nghe buồn
Mình trăng hiện hóa thiên đường cõi chơi

46

Nhện cheo leo mồi tơ trời
Dòng chim qua hỡi mộ người tà dương
Đánh rơi hạt mận bên đường
Xuân sau mọc giữa chân thường cõi hoa

47

Nụ vàng hương rộ tháng ba
Nào đêm dậy ngó trăng tà tiêu tương
Chông như cõi liễu bờ dương
Tóc xanh mượt giữa vô thường sắc không

48

Mai nào thơm ngát thu đông
Lược em chổi rụng đôi dòng tơ xanh
Đôi chim hừng yểu trên cành
Ngọn ngơ quên rủa lông mình điếm trang

49

Mùa xuân mặc lá trên ngàn
Mùa thu mặc chú bướm vàng tương tư
Động nam hoa có thiếp sư
Đôi kính lẩy rượu tâm hư uổng tràn

50

Nên khuya lả hắt hiu vàng
Trang kính lác đác đôi hàng nhận sa

Ý nào hóa hiện ngàn hoa
Chữ nào càn nguyệt trên tà áo ni

51

Đỏ non suối giọng thềm thì
Độ tam thềm mộng xá gì vóc hoa
Ni cô hiện giữa ta bà
Búp tay hồng ngọc nâng tà áo trắng

52

Tiếng chim trong cõi vô cùng
Nở ra bát ngát trên rừng quế hương
Tiếng em hát giữa giáo đường
Chúa vâng trong những thánh chương bằng hoàng

53

Đỏ ai nhớ hột hoa vàng
Đỏ ai uổng cạn sương tàn trắng thâu
Đỏ ai tát cạn mạch sâu
Thì ta đỏ tóc lên cầu đón ai

54

Em vâng sương đỏm hai vai
Đỏu chân là cánh lan dài nỏ đêm
Từ em hé nụ cười huyên
Mùa thu đi mất trên miền cỏ hoa

55

Guốc mòn lặn tiếng sơn ca
Sư vâng chông gậy trúc qua cầu này
Ngó bờ suối lạnh hoa bay
Thương sao giòng nước trôi hoài thiên thanh

56

Có con cá mại cờ xanh
Bơi lên nguồn cội tằm nhàn suối xuân
Nởa dòng cá gặp phù vân
Hỏi sao mây bồng non thềm xuông chơi

57

Dù mai l[u]u c[] chân trời
Khơi hương lò cũ khóc người trong thơ
Em còn []ng má đào tơ
Tóc xưa dù có bây giờ sương bay

58

Lên non ng[]t đóa hoa này
Soi nghiêng đáy su[]i bóng ai nhạt nhòa
Nom hoài ch[]ng r[] là ta
T[]m xong khoác áo hát ca v[] làng

59

Tay đeo vòng ngọc xênh xang
Áo em bay gi[]i tơ vàng thi[]t tha
Bước chân tìm chán ta bà
Ngừng đây nó h[]i: đâu là vô minh

60

H[]i con vạc đậu bờ kinh
Cớ sao lặn đặng cái hình không hư
Vạc rằng: thừa bác thiên thư
Mặc chi cái áo thi[]n sư ỡm ờ

61

Nước đi từ th[]a bao giờ
Dòng xuôi người đứng trên bờ ngó xuôi
Chừng đâu dưới b[]n hoa tươi
Buộc thuy[]n xưa đã có người ngó sông

62

Từ hôm em b[] theo ch[]ng
Áo tr[]ng em c[]t áo h[]ng em mang
Chi[]u nay gi[] lại bàng hoàng
Mười năm áo cũ hoe vàng lệ xanh

63

Đôi chim nho nh[] trên cành
Giục nhau đan t[] c[] xanh bên đường

Nhà đời mây nước du phương
Thiên sư ngất cỏi cúng đường phật thân

64

Gò chiếu ùn bụi sương lên
Hỏi ra mới biết nơi yên cảnh vàng
Bên mộ chôn cáo đùn hang
Chim kêu như lãnh tiếng nàng ngân nga

65

Cuội xuân ta lại tìm qua
Tiêu thư chi mộ thắm hoa đại tàn
Sớm thu ta đánh đồ sang
Bên đường cỏi mộ lại vàng cúc hoa

66

Trúc thừa cỏi gió ơ hờ
Em ra tựa cửa nghĩ chưa lầy chông
Sông ơi xanh nhé một dòng
Mùa xuân cỏi rỏi ra đống vớt hoa

67

Đường dài xao xác chim ca
Người còn khoác nón theo tà dương nao
Ván cò bày tròng bông đào
Sao lên núi thắm trắng vào chén không

68

Đội thu vớt suối mây hồng
Chim xanh lác đác ngược dòng hoa tiên
Bức sồi lụa lộn chờ em
Lệ xưa ai đã đổ nên dẫu này

69

Đón em như ngóng chim trời
Bãi xuân sớm đậu chiếu đời khói thu
Em còn áo tròng ngày xưa
Trong anh muôn thủa bao giờ lệ hoen

70

Khởi trộm thơm tưng kinh hiên
Máu xuân mạch lạnh trong miên xương da
Vườn chùa có nụ hàm ca
Sương khuya: pháp bèo trắng tà: vô môn

71

Mai tươi cánh nọ bên càn
Mưa bay lấm tấm cảnh hương trảng ngời
Thu đông tàng nọ kho trời
Hạt rơi rụng ngọc cánh rời rã hoa

72

Cánh làng mọ cánh sao sa
Nhã lan loáng thoáng tiếng gà xóm mai
Lên chùa dâng đĩa hoa nhài
Chợt viển trắng lạnh trên hải tị sư

73

Chuông ngân chiêu lặng trộm tư
Tiếng lời đẫm hạt thiên thư bính bính
Điều vọt tay giu chùm bông
Gót chân dật phật trỏ hững hắng sa

74

Bóng trắng tịch mặc hiên nhà
Thành đàn nọ hạt tỳ bà quyện hương
Gió thu từ độ tha phương
Vọt trên hốc gỗ bên đường lặng im

75

Áo em vạt tím ngàn sim
Nào nao nước gọi nào im lặng chờ
Yêu nhau từ độ bao giờ
Gặp đây giở bộ hững hờ khói bay

76

Tình cờ như núi gặp mây
Như sương đậu cánh hoa gầy tiêu dao

Tĩnh ra thì giấc chim bao
Chuyện mười năm cũ lại nao nao lòng

77

Cành sen lá trĩu sương trong
Áo ni xám vạt trời hong buồn v
Tay nào nghiêng nón thơ che
Tay nào lộn chuôi bõ đẽ xanh xao

78

Đôi mày là phượng cút cao
Đôi môi chín ửng khoé đào rừng mơ
Tiếng nàng vỡ bạc thành thơ
Tụng dòng kinh tuệ trên tờ khói mây

79

Tóc em rừng ngát hương say
Tay em dài nọ hoa lay dáng ngà
Mặt xanh bẽn lén nguyện di đà
Bước trộm hương nhẹ lộn tà dương chìm

80

Mặt nàng ru chiếc nôi êm
Ru hân tôi ngọ ngàn đêm tuyết vời
Em là hoa hiện dáng người
Tôi là cánh bướm cung trời vờ say

81

Một đêm nằm ngó trong mây
Nhớ đâu tiên kiếp có cây hương trời
Cây bươm trĩng ngát hương đời
Nụ là tay phật chọ người qua sông

82

Non xanh khoác áo sương hững
Con chim điếm tuyết ngoài đờng vụt bay
Tiếng kêu lạnh buốt lòng tay
Ngón buông lại chợt tuôn đẫy lòng hoa

83

Em bên cửa chuốt tay ngà
Cội lan đông mặc nỏ qua mây nhàn
Ngày em ướp áo hồng xanh
Con uyên tha thiếp trên cành gọi thu

84

Ni vò khép cửa chùa tu
Sớm mai mả công quét thu vườn hồng
Thu vương ngọn chồi đôi bông
Thoảng dâng hương lạ bướm vòng cánh duyên

85

Sư lên chót đỉnh rừng thiền
Trong tim chợt thắp một viên tà dương
Ngón tay nỏ nụ đào hương
Cầm nghiêng tịnh độ một phương diệu vời

86

Một dòng hoa nỏ trên trời
Một dòng hoa nỏ trong người trầm tư
Cánh nào mả cõi không hư
Phiên bằng tuyết khảm một tờ kim cương

87

Thư em ướp nụ lan vàng
Lời em gió núi chiêm đàn thoảng xa
Áo em phất cõi di đà
Ngón chân em nỏ cánh hoa đại từ

88

Chênh vênh đầu trượng thiền sư
Cửa non khép lại sương mù bóng ai
Non xanh ướp hời trang đài
Trăm năm còn lại dấu hài động hoa

89

Ngày xưa bên đậu vàng hoa
Chiêu chiêu kê chổng nằm ra ngó trời

Năm sau em b^o đi r^ui
Ta v^o ng^ui l^ong mưa rơi gi^u bu^on

90

Trên n^on gạch n^o rêu phong
Xưa phơi nh^u đi^u giờ hong đ^oa qu^ui
Tr^u đào b^oi c^o xanh rⁱ
Đ^uợc thanh ki^om qu^u bao kỳ thu han

91

Non đ^ung nh^ut trong th^unh
Cho sông chưa tr^u y^om xanh d^uoi c^u
N^uoi còn d^ut l^ua t^um d^u
Đ^um nghe mưa r^ung thiên th^u ngo^ui gi^un

92

Núi nghi^ung su^ui v^ut t^u đ^un
Nhìn ngo^ui th^uch đ^ung mưa vàng l^ua th^ua
Nghi^ung b^unh trà nh^u h^uơng x^ua
T^ur vàng hoa n^o b^uy giờ vàng hoa

93

S^ung nghe lan r^ung mái nh^u
Ch^ung nh^u mưa nh^u núi xa m^ua n^uy
Đ^uơng v^u mù m^ut ng^un mây
V^u nam đ^ui c^unh chim bay x^uc x^uo

94

Mây dù ch^ung ch^ut non cao
Đ^uơng v^u dù ch^ung sông đ^uo n^ung s^uu
Đ^um đ^um lòng d^uc n^uo s^u
Th^um tr^ung ng^u t^ung hoa cau r^ung th^um

95

Nh^u cha gi^ut l^u kh^un c^um
D^uoi tr^ung l^up l^unh nh^u tr^um v^un qu^unh
Nghi^ung l^u m^unh c^un b^ung m^unh
T^uy ô^um v^u ng^uy^ut m^ut b^unh mây bay

96

Gõ tay nệm cõ nằm say
Gõ vào đá tảng một vài biền kinh
Mai sau trời đất thái bình
Võ lưng núi phượng một mình cuống ca

97

Gây giàn thiên lý vàng hoa
Lên non cõt cõ lợp nhà tụ mây
Xuống đõm tát cá xâu cây
Bới khoai vùi lãa nằm dài nghe chim

98

Khách xa nhớ đõn nhau tìm
Lên đõi trõy một giõ sim làm quà
Hứng nước suõi thõt bình trà
Hái bõu nõu bát canh hoa cười khàn

99

Vào hang núi nhập niõt bàn
Tinh anh nõ đõa hoa vàng cõa khe
Mai sau thí chõ nào nghe
Tìm lên xin hõi một bè mây xanh

100

Hoa vàng ta đõ chờ anh
Hiện thân ta hát trên cãnh tâm mai
Trõn gian chào cõi mộng này
Sông Ngân tìm một bõn ngoài hóa duyên.

1971

Có những bóng hõng thõp thoáng trong dĩ vãng... người con gái không rõ mặt, chõ thõy bờ vai, õn hiện trong nõi nhớ, ai cũng có...

Có người con gái họ Hoàng, đi vào nõi nhớ đơn phương cõa chàng thi sĩ thiõn Phạm Thiên Thư, tình cõm sâu lõng õy chõ phát hiện khi rõt nhiõu năm sau đọc lại bài thơ này, giữ lại ký ức một thời...

Thi sĩ Phạm Thiên Thư đã giữ lại “Ngày xưa Hoàng thị” và nhạc sĩ Phạm Duy pho nhạc bài thơ với nhạc pho cùng tên.

Bài thơ Ngày xưa Hoàng thị

Em tan trường v
Đường mưa nho nh
Chim non giu m
Dưới cội hoa vàng

Bước em thên thang
Áo tà nguyệt bạch
Ôm nghiêng cặp sách
Vai nh tóc dài

Anh đi theo hoài
Gót giy thm lặ
Đường chiu úa nng
Mưa nhẹ bâng khuâng

Em tan trường v
Cuối đường mây đ
Anh tìm theo Ng
Dáng lau lách bu

Tay nụ hoa thuôn
Vương bờ tóc su
Tìm lời m nói
Lòng sao ngập ngừng

Lòng sao rung rung
Như trời mây ngợ
Hôm sau vào lớp
Nhìn em ngại ng

Em tan trường v
Đường mưa nho nh
Trao vội chùm hoa
Ép vào cuối v

Thương ơi vạn thu
Biết nói chi nguôi
Em mỉm môi cười
Anh mang nỗi nhớ

Hè sang phượng nở
Rời chông gặp nhau
Ôi mối tình đầu
Như đi trên cát

Bước nhẹ mà sâu
Mà cũng nhòa mau
Từng đã phai màu
Đường chiều hoa c

Mười năm rồi Ngộ
Tình cờ qua đây
Cây xưa vẫn gầy
Phơi nghiêng ráng d

Áo em ngày nọ
Phai nhạt mấy màu?
Chân tìm theo nhau
Còn là vang vọng

Đời như biến động
Xóa dấu ngày qua
Tay ngắt chùm hoa
Mà thương mà nhớ

Phôi ơi muôn thu
Giữ vết chân tình
Tìm xưa quẩn quanh
Ai mang bụi d

Dáng em nho nhỏ
Trong cõi xa vời

Tình ơi tình ơi!